

Nederlands Bijbelstudie Circulaire

23e jaargang nummer 4

december 2013

Oude en Nieuwe Mens

door Ruth Paxson, 1930

In de Schrift worden twee soorten Christenen duidelijk genoemd en beschreven. Het is van het hoogste belang, dat ieder Christen weet tot welke soort hij behoort en dat hij daarna vaststelt tot welke soort hij wenst te behoren.

"En ik broeders, kon tot u niets spreken alstot geestelijken, maar alstot vleselijken, alstot jonge kinderen in Christus. Ik heb u met melk gevoed, en niet met vaste spijs; want gij vermocht toen nog niet, ja gij vermoogt ook nu nog niet. Want gij zijt nog vleselijk; want de wijl onder u ijdt is en twisten tweedracht, zijt gij niet vleselijk, en wandelt gij niet na den mens? Want als de een zegt: ik ben van Paulus! en een ander: ik ben van Apollos!, zijt gij niet vleselijk?" ¹Kor.3:1-4

Welk soort van Christen bent u? Wij willen op het ogenblik een foto nemen van de vleselijke Christen, en ik ben benieuwd of u zich op deze foto herkent. De foto zal in ieder geval heel goed zijn, want zij zal genomen worden door de Goddelijke Fotograaf, Die ieder onzer door en door kent.

Kenmerken van een vleselijk christen

Het is een leven, dat zonder einde met zichzelf in conflict is.

"Want ik heb een vermaak in de Wet Gods, naar den inwendige mens. Maar ik zie een andere wet in mijn leden, welke strijdt tegen de wet mijns gemoeds, en mij gevangen neemt onder de Wet der zonde, die in mijn leden is." ^{Rom.7:22-23}

"Want het vlees begeert tegen de Geest en de Geest tegen het vlees, en deze staan tegen elkander, also dat gij niet doet hetgeen gij wildet." ^{Gal.5:17}
Twee verschillende wetten strijdende

tegen elkander in denzelfde persoon; twee machten, die geheel tegenover elkander staan, worstelende om de oppermacht over deze mens - dit is de echte taal van het conflict. Twee naturen, de Goddelijke en de vleselijke, zijn met elkander in de hevigste worsteling in het hart van de Christen. Soms wint de geestelijke natuur het, en is de gelovige in een voorbijgaande stemming van blijdschap, vrede en rust. Maar veelvuldiger heeft de vleselijke natuur alle zeggenschap en de blijdschap over geestelijke zegen verdwijnt uit het leven.

Mag ik dit alom bekende conflict eens illustreren? Een vriendin vertelde mij dit verhaaltje van haar 6-jarig neefje Jacob, die de slechte gewoonte had van huis weg te lopen. Op zekere dag zei zijn moeder tegen hem dat, als hij weer wegliep, zij hem flink straffen zou. Al spoedig kwam de verleiding weer en hij bezweek. Toen hij terugkwam, zei zijn moeder: "Jacob, heb je niet gedacht aan wat ik je gezegd had, dat als je weer wegliep, ik je zwaar straffen zou?" "Ja moeder", zei Jacob, "daar heb ik wel aan gedacht". "Waarom heb je het dan toch weer gedaan?" vroeg zijn moeder. Jacob antwoordde: "Dat ging zó moeder: toen ik op de weg stond er over te denken, trok de Heere Jezus aan mijn ene been en de duivel trok aan het andere. En de duivel trok harder!"

De Heere Jezus aan de ene kant trekkende en de duivel aan de andere, is de voortdurende ervaring van de Christen, maar telkens weer toegeven aan de drang van de duivel en hem de

heerschappij geven in het leven, is de jammerlijke toestand van de vleselijke Christen. Is uw leven zulk een onophoudelijk, afmattend conflict?

Het is een leven van herhaalde nederlagen

"Want hetgeen ik doe, dat ken ik niet; want hetgeen ik wil, dat doe ik niet, maar hetgeen ik haat, dat doe ik!"

Rom.7:15

"Want het goede, dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade, dat ik niet wil, dat doe ik." Rom.7:19

Romeinen 7 is de geestelijke ervaring van iemand. Ongetwijfeld was die iemand Paulus zelf. Maar is het niet even goed de uwe en de mijne? Het is de openbaarwording van een diepe begeerte en een eerlijk pogen om een heilig leven te leiden, maar het is een uitspraak, die een atmosfeer van dood en nederlaag bij zich draagt; een nederlaag, zo overweldigend, dat zij niet anders kan dan lucht zoeken in een wanhopige schreeuw om bevrijding.

"Ik ellendig mens! wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods?"

Rom.7:24

Wie van ons heeft deze kreet niet geslaakt? Wij namen grote besluiten bij het aanbreken van een nieuwe dag of van een nieuw jaar, met betrekking tot wat wij wel en wat wij niet zouden doen. Maar onze harten zijn telkens weer gebogen gegaan onder de last van het vernederend gevoel van nederlaag. De dingen, die wij ons beslist hadden voorgenomen te doen, bleven toch ongedaan, en die dingen, die wij met de grootste ernst hadden besloten

na te laten, hebben wij toch telkens weer gedaan. Zonden van daad en van verzuim dringen als kwade geesten onze slaapkamer binnen en beroven ons van de rust des slaaps. Wij hebben onze zelfbeheersing verloren, wij zijn even trots, zelfzuchtig en bezorgd geweest als het vorige jaar. Wij hebben nagelaten het Woord Gods ernstig voor onszelf te bestuderen en te bidden, en wij hadden niet meer liefde voor de zielen dan tevoren.

Het lag niet aan onze wil, want die was zeer ernstig bij het nemen der besluiten en wezenlijk voornemens ze ook uit te voeren.

"Want het willen is wel bij mij, maar het goede te doen, dat vind ik niet."

Rom.7:18

Maar er is een tweeledige heerschappij over het leven van de vleselijke Christen en hieruit vloeit steeds nederlaag voort. Hij kan echter tot bevrijding komen, indien hij dit begeert, maar dan slechts door over te gaan van Rom.7 in Rom.8. Hebt u deze bevrijding gevonden?

Het is een leven van kinderlijke onrijpheid

"En ik, broeders, kon tot u niet spreken als tot geestelijken, maar als tot vleselijken, als tot jonge kinderen in Christus. Ik heb u met melk gevoed en niet met vaste spijs; want gij vermocht toen nog niet, ja gij vermoogt ook nu nog niet." 1Kor.3:1, 2

De vleselijke Christen groeit maar niet. Hij blijft ten allen tijde een jong kind in Christus. De Korinthische

Christenen behoorden al lang volwassen te zijn, sterke, vaste-spijs genietende volwassenen; in plaats daarvan waren zij echter onnatuurlijk zwak, melkdrinkende kindertjes. Noch in grootte noch in kracht vertoonden zij het beeld, dat zij hadden moeten vertonen.

Niets in de wereld zal in het oog van liefhebbende ouders kostbaarder zijn dan een kind, dat ook echt kind is. Maar hoe doet het hart pijn wanneer na verloop van tijd blijkt, dat het lieve kindje een baby blijft, hetzij wat het verstand betreft, hetzij wat betreft het lichaampje.

Niets op aarde brengt de klokken der vreugde zozeer in beweging in de hemel dan de geboorte van een mens in de huishouding Gods. Maar wat moet het de hemelse Vader pijn doen, wanneer Hij ziet dat het geestelijke kind een kind blijft en niet opgroeit.

Wat bent u, mijn lezer! een baby in geestelijk opzicht of een volwassene?

Wanneer u deze vraag wilt beantwoorden, zult u misschien eerst een andere moeten beantwoorden. Wat zijn de kenmerken van een baby? Een baby is hulpbehoevend, afhankelijk van anderen. Een baby vraagt alle aandacht en verwacht het middelpunt te zijn van zijn kleine wereld. Een baby leeft in de roes van zijn gevoelens. Als alles naar de zin gaat, is hij in zijn schik en lacht. Maar hij is verbazend gevoelig en als op een klein puntje zijn willetje wordt tegengestaan, laat hij onmiddellijk zijn ongenoegen blijken op ongebonden wijze. Deze kenmerken draagt ook

de vleeselijke Christen.

Hebr. 5:12-14 laat ons zien, dat de vleeselijke Christen van anderen afhankelijk blijft. Hij moest ver genoeg zijn om anderen te leren; maar in plaats daarvan verlangt hij altijd maar weer onderwezen te worden in dezelfde dingen, zonder dat hij er aan toe komt vaste spijs te gebruiken in plaats van melk. Hij is maar steeds niet in staat de diepe dingen Gods te verstaan en ze door te geven.

Waarom waren de Korinthische Christenen zulke baby's? Paulus zegt dit duidelijk in de eerste twee hoofdstukken van de eerste brief: Zij volgden menselijke leiders, en achtten de wijsheid van mensen hoger dan de wijsheid Gods.

De doorsnee-Christen gaat niet tot de Bijbel als hij voedsel nodig heeft in het vertrouwen, dat de Heilige Geest hem het voedsel zal toedienen uit het Woord. Hij richt zijn blik op menselijke leraars voor zijn geestelijke voeding en slurpt alles op, wat deze hem voorzetten. Hij is een geestelijke parasiet, die leeft van voedsel, dat anderen reeds genuttigd hebben, zodat hij de eigenlijke kracht niet krijgt en lijdt aan geestelijke bloedarmoede. In deze zwakke conditie is hij vatbaar voor allerlei geestelijke ziekten. Hij is een gemakkelijke prooi voor drift, eigenwaan, onreinheid, zelfzucht en, door de nauwe samenhang der gelovigen onder elkander, is hij vaak de oorzaak van een epidemie, zoals er in

Korinthe heerste.

Wat bent u: een hulpeloze baby of een krachtig Christen, die door God kan worden gebruikt om anderen te helpen?

Het is een leven van onvruchtbaarheid

"Alle rank, die in Mij geen vrucht draagt, dien neemt Hij weg; en al wie vrucht draagt, die reinigt Hij opdat zij meer vrucht drage." Joh. 15:2

De invloed, die van een vleeselijk Christen uitgaat, is altijd negatief. Door de onstandvastigheid van zijn leven is hij niet in staat anderen voor Christus te winnen of aan andere Christenen een goed voorbeeld te geven. Hij is daarom een rank, die geen vrucht draagt.

Het is een leven van overspelige ontrouw

"Overspelers en overspelsters, weet gij niet, dat de vriendschap der wereld een vijandschap Gods is? Zo wie dan een vriend der wereld wil zijn, die wordt een vijand van God gesteld." Jak. 4:4

Deze taal is zeer drastisch. God zegt in duidelijke bewoordingen, dat een Christen, die een vriend der wereld wil zijn, Zijn vijand is.

Ja, zelfs beschouwt Hij zulk een Christen als een overspeler of overspelster. Willen wij dit begrijpen dan moeten wij weten wat "de wereld" eigenlijk is. Welnu, wat de Gemeente voor Christus is, dat is de wereld voor de satan. Zij is de combinatie van zijn pogen, zijn handen, zijn voeten, en zijn oren, zodat het allerhandigste wapen ontstaat om de zielen der mensen te van-

gen en vast te houden. Zij is Satans legermacht, waarmede de ongeredden in bedwang gehouden worden en het lokaas, dat hij gebruikt voor de vromen, om hen van God te scheiden.

"De wereld" is het leven der mensheid en van de afzonderlijke mens voor zover het buiten God om gaat.

Hoe behoort dan de verhouding van de Christen tot de wereld te zijn? Het antwoord op deze vraag vinden wij in de verhouding tussen de Christen en Christus. Christus en de Christen zijn één. Zij zijn tot zulk een eenheid samengesmolten, dat de Heilige Geest zegt, dat hun liefdesverhouding overeenkomt met die van het huwelijk.

Is het dan een wonder, dat God zegt, dat de vriendschap met de wereld aan de zijde van de Christen gelijk staat met geestelijk overspel? Met de wereld coquetteren bij haar festiviteitjes, compagnon met haar worden met betrekking tot haar idealen, zijn leven fatsoeneren naar haar patroon, medewerken om haar programma uit te voeren, dit alles maakt iemand tot een bondgenoot van de Boze tegenover de Geliefde van het eigen hart. Een dergelijke overspelige ontrouw op het terrein van de liefde kenmerkt een mens als een vleselijk Christen.

Maar mogelijk stelt u de vraag: "Wat wordt verstaan onder wereldsgezindheid?"

"Hebt de wereld niet lief, noch hetgeen in de wereld is; zo iemand de wereld liefheeft, de liefde des Vaders is niet in hem. Want al wat in de wereld is, nl. de begeerlijkheid des vleses en de be-

geerlijkheid der ogen en de grootsheid des levens, is niet uit de Vader, maar is uit de wereld." ^{1Joh.2:15, 16}

Deze woorden geven ons de toetssteen voor wereldsgezindheid in handen. Wereldsgezindheid is alles wat "niet uit de Vader is." Al wat niet passen kan bij het leven van Christus in de hemel, maar evenmin bij dat van de Christen op de aarde is wereldsgezind. Wereldsgezindheid is ook "de begeerlijkheid des vleses", "de begeerlijkheid der ogen" en de "grootsheid des levens." Wereldsgezindheid voelt u aan in iemands gesprekken, in de wijze waarop men zich kapt, en kleedt, in de vriendschap, die iemand onderhoudt, in de genoegens, die hij zich telkens zoekt, in hetgeen hij zich aanschaft, in wat hij leest, eet en doet. Alles wat tot voeding of streling van het vlees, het dierlijke in de mens, strekt, is "begeerlijkheid des vleses." Al wat niet anders doet, dan ons leven de stijl der wereld geven, wat de begeerte naar bezit aanwakkert, wat de ogen meer richt op het zienlijke dan op het onzienlijke, is "begeerlijkheid der ogen." Alles wat het ik-leven doet overheersen, wat pracht en praal bevordert en wat de vleugelen der ziel kortwiekt, zodat zij in het stof der aarde wroet inplaats van op te varen naar de hemel, is grootsheid des levens.

Hebt u de wereld lief en wat de wereld heeft en geeft? Dan bent u een vleselijk Christen.

Het is een leven van onwaarachtigheid

"Want gij waart eertijds duisternis, maar nu zijt gij licht in den Heere, wandelt als kinderen des lichts." ^{Ef.5:8}

"Zijt gij niet vleselijk en wandelt gij niet naar den mens?" ^{1Kor.3:3}

De vleselijke Christen zegt het ene en doet het andere; zijn wandel dekt zijn belijdenis niet. Hij leeft zoals zij, die niet belijden Christenen te zijn, en heeft bijgevolg geen macht om de laatsten voor Christus te winnen.

Nu moet ik u de vraag stellen: "Heeft God u in het bovenstaande uw portret getoond?" "Bent u een vleselijk Christen? En wilt u dit ook blijven?" Er is overvloedige hoop voor de Christen, die vermoeid van de tweestrijd, verootmoedigd door zijn nederlagen, verdrietig wegens zijn onvruchtbaarheid, overtuigd van zijn ontrouw of geplaagd door de onwaarachtigheid van zijn wezen, zich wendt tot God en roept om verlossing van de ellendige slavernij der vleselijkheid tot de heerlijke wijsheid van het waarachtig geestelijk leven.

De kenmerken van een geestelijk Christen

Wanneer u mij opnieuw volgen wilt, dan zult u bemerken, dat er een groot contrast is tussen het leven van een geestelijk Christen en dat van een vleselijk Christen.

Het is een leven van blijvende vrede

"Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u; niet gelijkerwijs de wereld hem geeft, geef Ik hem u. Uw hart worde niet

ontroerd en zijt niet versaagd." ^{Joh.14:27}

Daar is nog wel strijd in het leven van de geestelijke Christen, want groei is alleen het gevolg van overwinning in de strijd. Maar daar is vrede door voortdurende overwinning in Christus. De geestelijke Christen blijft niet leven in hem bekende, opzettelijke zonden en daarom leeft hij in de onbenevelde zonnenschijn van Christus' tegenwoordigheid. Zijn gemeenschap met de Vader wordt niet verstoord door het knagende bewustzijn van bezoedelde handen, door het schrijven van een bevlekt geweten of door de veroordeling van een aanklagend hart. Daarom geniet hij een blijvende vrede, een toenemende blijdschap en een verkwikkende rust in de Heer. Kent u dit voorrecht in uw leven?

Het is een leven van overwinning

"Maar Gode zij dank, Die ons de overwinning geeft door onze Heere Jezus Christus." ^{1Kor.15:57}

Let wel, er is geen sprake van "overwinningen", maar van "de overwinning". De overwinning van de opstanding sluit alles in zich. Hij, Die u eenmaal de overwinning over één zonde gaf, kan u de overwinning over alle zonden geven. Hij, Die u een ogenblik bewaarde voor zondigen, kan u evenzeer bewaren voor dezelfde zonde gedurende een gehele dag en evenzeer een maand lang. De overwinning over zonde is een gave door Christus en wij krijgen die, als wij er beslag op leggen.

"Maar in dit alles zijn wij meer dan

overwinnaars, door Hem, Die ons liefgehad heeft." Rom.8:37

Het zou al heerlijk geweest zijn als Hij gezegd had dat wij "overwinnaars" zouden zijn. Maar Hij verklaart dat wij "meer dan overwinnaars" zijn. Dit is overwinning met een "plus-teken". Dit betekent: nog overhouden voor een volgende maal. Deze tekst zegt ons, dat wij meer hebben dan een overwinning, met kleerscheuren behaald en die wij met alle macht moeten zien vast te houden, en met de grootste moeite bewaren.

"En Gode zij dank, Die ons allen tijd doet triomferen in Christus en de reuk Zijner kennis door ons openbaar maakt in alle plaatsen." 2Kor.2:14

Let op het woord "altijd". Deze overwinning is niet gebonden aan bepaalde tijden, plaatsen en omstandigheden. God zegt, dat Hij ons altijd in Christus overwinning kan geven.

't Is mij, of ik onder mijn lezers sommigen hoor zeggen: "Het is gemakkelijk voor u om te schrijven, dat zulk een overwinning mogelijk is, maar u weet niet wat een twistziek mens ik thuis heb, met wie ik voortdurend heb om te gaan."

Neen, ik ken uw levensomstandigheden niet, maar God kent ze, en Hij heeft het woordje "altijd" in die tekst neergelegd. Durft u het aan te nemen, en te geloven dat God u "altijd" in Christus de overwinning kan schenken?

De woorden "altijd triomferen" waren met zorg gekozen. Onder "altijd" versta ik, dat het in eens Christens leven

doorlopend zo is.

Dit wil niet zeggen, dat, wie deze overwinning verkregen heeft, niet meer in staat is te zondigen maar hij is in staat om niet te zondigen. Zondigen zal niet meer de praktijk van zijn leven beheersen.

Wat is de ware, diepe betekenis van "overwinning"?

Werkelijke overwinning brengt een verandering tot stand in de diepste schuilhoeken van de geest, die zowel de innerlijke neiging en houding als de uitwendige daad en handeling omzet. Ware overwinning verplicht u nimmer uw innerlijk leven verborgen te houden.

Velen van ons noemen zonde geen "zonde". Natuurlijk moeten wij een of ander schreeuwend onrecht tegenover God of mens, dat min of meer in 't oog loopt, wel zonde noemen. Maar hoe staat 't met die donkere, onreine zaak, die in de diepte van het hart verborgen ligt? Is dat geen zonde? God noemt het wèl zo. "Tegen U, U alleen, heb ik gezondigd en gedaan, dat kwaad is in Uw ogen, opdat Gij rechtvaardig zijt in Uw spreken, en rein zijt in Uw richten..... Doe mij vreugde en blijdschap horen, dat de beenderen zich verheugen, die Gij verbrijzeld hebt." Ps.51:6, 10

"Dewijl wij dan deze beloften hebben, geliefden! laat ons onszelven reinigen van alle besmetting des vleses en des geestes, voleindigende de heiligmaking in de vreze Gods." 2Kor.7:1

Laat ons enkele eenvoudige voorbeel-

den onder het oog zien en onderzoeken of wij gereinigd zijn van alle besmetting des geestes.

U werd snel driftig en gaf toe aan heftige uitvallen; thans beschikt u over een grote mate van uiterlijke zelfbeheersing, maar inwendig bent u ten zeerste geprikkeld en koestert wrok. Is dit dan werkelijke overwinning? Iemand zegt iets onvriendelijks en is onrechtvaardig tegen u; u antwoordt er niet op en blijft schijnbaar beleefd, maar inwendig bent u boos en zegt bij uzelf: "Ik zou hem of haar eens flink mijn opinie willen zeggen!" Is dit zonde of niet?

Een zestienjarig meisje kwam eens in een samenkomst, waar wij spraken over algehele overwinning in Christus. Zij woonde bij een twistzieke tante, die altijd uitbranders uitdeelde. Het meisje stelde het geduld van de tante dikwijls op de proef door laat van school te komen. Als zij beknord werd, had zij altijd een antwoord klaar.

Zij verliet de samenkomst met het vaste voornemen dit gebrek te overwinnen, beide in 't tijdig thuiskomen en in het tegenspreken en zei dit tegen haar tante. De tante, die er niet veel vertrouwen in had, antwoordde, dat zij dit geloven zou, als zij 't zag. Enkele dagen daarna kwam het kind weer laat thuis en haar tante zei honend: "Zo, is dit je overwinning?" Doch er kwam geen woord over de lippen van het meisje. U zegt misschien: "Wat een prachtige overwinning." Doch luister! Enige dagen later ontving ik een triomfantelijk schrijven van het meisje, waarin zij zei: "Miss Paxson, nu weet

ik wat ware overwinning is, want toen mijn tante mij beknorde, heb ik niet alleen niet tegengesproken, maar had hier zelfs de begeerte niet naar." Dit is werkelijke overwinning.

Iemand heeft u onrecht aangedaan; u zoekt geen openlijke vergelding of wraakneming, maar op de bodem van uw hart wenst u die persoon ongeluk toe en u verblijdt u als dit ook komt. Is dit een goede stemming?

In China kwam eens bij gelegenheid van een zomerconferentie een vrouw hulp zoeken. Zij was ongelukkig en maakte anderen ongelukkig. Haar hart was liefdeloos; eigenlijk koesterde zij haat tegen iemand. Zij was werkzaam in Gods Koninkrijk en toen zij inzag welk een verwoesting dit gevoel in haar en anderer leven aanrichtte, trachtte zij het langzamerhand te overwinnen.

Zij kon de persoon, van wie zij een afkeer had, zelfs niet zien; maar tenslotte erkende zij 't zondige hiervan. Daarom nodigde zij die persoon bij haar ten eten, doch hoopte, dat zij niet zou komen. Was dat overwinning? Toen zij bij mij kwam, had zij het zo ver gebracht, dat zij wilde vergeven, maar zij zou nooit vergeten. Was dat overwinning? Toen deed zij zich geweld aan om te zeggen, dat zij niet wilde haten, maar zij kon niet liefhebben. Was dat overwinning? Eerst toen God, Die liefde is, geheel bezit nam van haar hart, werd zij de overwinning deelachtig, zoals God deze bewerkt.

Misschien zegt iemand: "Ik heb af en toe deze bevrijding van een boezem-

zonde ervaren, maar het is slechts een voorbijgaande bevrijding geweest." Is er op aarde werkelijk sprake van voortdurende overwinning over alle bekende zonden? God zegt dat die er is.

"Indien dan de Zoon u zal vrijgemaakt hebben, zo zult gij waarlijk vrij zijn."

Joh.8:36

"Want de wet des Geestes des levens in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods." Rom.8:2

Op Golgotha's kruis stierf Jezus om ons vrij te maken van de zonde. Teneinde deze algehele overwinning blijvend te doen zijn, heeft Hij de Heilige Geest gezonden om woning in ons te maken en ons te leiden. De vleeselijke mens is onder de macht van de wet der zonde. Deze werkt in hem en brengt hem onder haar heerschappij. Doch er is een andere en hogere wet werkzaam in de gelovige, en naarmate hij zich overgeeft aan haar sterke macht, wordt de geestelijke mens vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods. Is deze overwinning ook uwe ervaring?

Het is een leven van voortdurende groei in de gelijkvormigheid aan Christus

"En wij allen, met ongedekten aangezichte de heerlijkheid des Heeren als in een spiegel aanschouwende (lett: weerspiegelende), worden naar hetzelfde beeld in gedaante veranderd, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest." 2Kor.3:18

In echt geestelijk leven kan er geen

sprake zijn van stilstand. Het opwaarts ziende en ongedekte aangezicht moet iets van de heerlijkheid des Heeren opvangen en uitstralen. Met de toenemende kennis van Hem en een nauwere gemeenschap met Hem, moet er een meerdere gelijkvormigheid aan Hem komen.

Bij zekere gelegenheid reisde ik op de Gangtsze-rivier in Midden-China. Er was juist een hevige stortbui geweest en de zon was van achter hoge banken van wolken heerlijk te voorschijn getreden. Het water van de Gangtsze-rivier is erg modderig, maar toen ik naar de verschansing liep en er overheen keek, zag ik die dag niet het vuile, gele water, maar inplaats daarvan het blauw des hemels en de witte wolken van de hemelboog, en alles zo volmaakt weerkaatst, dat ik bijna niet kon geloven dat ik naar beneden en niet naar boven keek. Onmiddellijk flitste 2Kor.3:18 door mijn brein en zei tot mij: "In uzelf bent u even onaantrekkelijk als het water van de Gangtsze-rivier, maar als uw gehele wezen naar God gekeerd is en uw leven geheel voor Hem open ligt, zodat Zijn heerlijkheid er overheen schijnt en het doorlicht, dan zult u naar Zijn beeld veranderd worden, zodat anderen die u zien, niet u, maar Christus in u zullen waarnemen."

O vrienden, weerspiegelen wij aldus de heerlijkheid des Heeren?"

Doch onze gelijkvormigheid aan Christus moet toenemen, het moet gaan van heerlijkheid tot heerlijkheid. De geestelijke natuur speurt steeds

naar hetgeen geestelijk is, en legt daar beslag op, opdat zij nog geestelijker worde.

"Alle rank, die in Mij geen vrucht draagt, die neemt Hij weg; en al die vrucht draagt, die reinigt Hij, opdat zij meer vrucht drage. Ik ben de Wijnstok, en gij zijt de ranken; die in Mij blijft en Ik in hem, die draagt veel vrucht; want zonder Mij kunt gij niets doen." Joh.15:2, 6

"Geen vrucht", "vrucht", "meer vrucht", "veel vrucht". Ontsluieren deze uitdrukkingen niet de mogelijkheden der Christus-gelijkvormigheid voor iedere rank aan de wijnstok? Tonen zij ons tevens niet de besliste voortgang van heerlijkheid tot heerlijkheid, die God van ons verwacht? Deze uitdrukkingen zijn tekenend. Welke beschrijft uw levensontwikkeling? Alleen "veel vrucht" verheerlijkt de Vader.

"Hierin is Mijn Vader verheerlijkt, dat gij veel vrucht draagt; en gij zult Mijn discipelen zijn." Joh.15:8

Maar welke vrucht verwacht God aan de rank? Hij zegt het ons:

"Maar de vrucht des Geestes is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid." Gal.5:22

De "vrucht des Geestes" is het volmaakt symmetrisch karakter van de Heere Jezus Christus, in Wie geen gebrek noch overmaat is.

Let wel, er wordt niet gesproken van

"vruchten", zoals dikwijls wordt aangehaald; 't is een enkele tros en al de negen deugden zijn nodig om de schoonheid van echte Christus-gelijkheid te openbaren.

Doch hoe dikwijls zien wij een groot liefdevol hart door opvliegendheid bedorven - daar is "liefde", maar geen "zelfbeheersching". Of we zien iemand met veel lankmoedigheid, maar tevens met een lang gezicht. Daar is lankmoedigheid, maar geen blijdschap.

Dan weer ziet men een Christen, die veel "geloof", maar weinig "zachtmoedigheid" heeft. Er is meer van de donder van Sinai dan van de liefde van 't kruis bij hem te vinden; hij verdedigt de leer met meer succes dan hij haar siert.

Soms zien wij iemand, wiens leven de belichaming is van goedheid, maar de goedheid wordt overschaduwd door bezorgdheid en neerslachtigheid, daar is "goedheid" maar geen "vrede". Ach! hoe verbreekt gebrek of overmaat van deze deugden de symmetrie van de volmaakte tros. In de geestelijke Christen smelten alle negen geestesvruchten in zulk een innemende bekoring samen, dat de wereld het leven van Christus er uit herkent.

Het is een leven van bovennatuurlijke kracht

"Voorwaar, voorwaar zeg Ik ulieden: die in Mij gelooft, de werken, die Ik doe, zal hij ook doen, en zal meer doen dan deze, want Ik ga heen tot Mijn Vader." Joh.14:12

Deze woorden werden door Christus tot een groep van ongeletterde man-

nen gesproken. Eén hunner was een bruingebrande, verweerde, ruwe visser. Hij zou weinig op zijn gemak zijn in een moderne kring van studenten en hoogstwaarschijnlijk zou hij voor het toelatingsexamen voor een theologisch seminarie niet slagen. Maar hij behoorde tot de kring van gelovigen aan wie deze belofte gedaan werd en op zekere dag werd deze wonderbaarlijk vervuld in zijn leven, toen hij door één prediking drieduizend zielen voor Christus won.

Waarin bestond de macht van Petrus en kunnen ook u en ik die deelachtig worden? Was het de kracht van zijn bekoorlijke persoonlijkheid? Waren het zijn hoffelijke manieren? De kracht van zijn reusachtig verstand, van zijn welsprekendheid? Van zijn massale kennis of zijn alles-beheersenden wil?

Hoewel deze impulsieve, voortvarende, liefhebbende visser velerlei beminnewaardige eigenschappen bezat, kon toch geen van deze de oorzaak zijn van zulk een overweldigende vervulling van de belofte van Jezus in hem. God openbaart ten duidelijkste het geheim van de kracht van Petrus.

"Maar gij zult ontvangen de kracht des Heiligen Geestes, die over u komen zal; en gij zult Mijn getuigen zijn, zo te Jeruzalem, als in geheel Judea en Samaria, en tot aan het uiterste der aarde." Hand.1:8

De kracht om te doen "dezelfde werken en zelfs grotere", is niet de kracht die in iets van de mens kan gelegen zijn. Integendeel, zij is de kracht van

God, de Heilige Geest, Die geheel tot onze beschikking is, als wij ons geheel aan Hem hebben overgegeven.

Is in uw leven en werken Zijn bovenmenselijke kracht openbaar geworden?

Het is een leven van afgezonderde toewijding
"Want dit is de wil van God: uw heiligmaking." 1Thes.4:3

"Want zodanig een Hogepriester betaamde ons: heilig, onnozel, onbesmet, afgescheiden van de zondaren, en hoger dan de hemelen geworden." Heb.7:26

De geestelijke mens neemt Christus ten voorbeeld en neemt zich voor te wandelen gelijk Hij. Christus leefde een leven van afgezonderdheid; Hij was in de wereld maar niet van de wereld. Hij hield nauw verband met de wereld maar zonder haar gelijkvormig of door haar besmet te worden. De geestelijke mens streeft naar deze afgezonderdheid van wandel. Hij staat in dezelfde verhouding tot de wereld als Christus en de wereld zal dezelfde houding tegenover hem aannemen als zij tegenover Christus deed. De Christen zal de genoegens, bezigheden, stelregels en plannen van de wereld meten naar de maatstaf van Christus. Hij was niet van de wereld, daarom haatte en vervolgde de wereld Hem.

"Zij zijn niet van de wereld, gelijkewijs Ik van de wereld niet ben." Joh.17:16

"Indien gij van de wereld waart, zo zou de wereld het hare liefhebben; doch omdat gij van de wereld niet zijt, maar Ik u uit de wereld heb uitverkoren, daarom haat u de wereld. Gedenkt

des woords, dat Ik u gezegd heb: een dienstknecht is niet meerder dan zijn heer. Indien zij Mij vervolgd hebben, zij zullen ook u vervolgen; indien zij Mijn Woord bewaard hebben, zij zullen ook het uwe bewaren." Joh.15:19-20

God roept u tot een leven van geestelijke "eenzaamheid" en "afzondering" opdat u meer moogt veranderd worden naar het beeld van Zijn Zoon. Hebt u gehoor gegeven aan de roepstem om uit te treden en u toe te wijden?

Het is een leven van lieflijke heiliging

"Maar gelijk Hij, Die u geroepen heeft, heilig is, zo wordt ook gijzelf heilig in al uw wandel. Daarom dat er geschreven is: Zijt heilig, want Ik ben heilig." 1Pet.1:15-16

Ieder Christen wordt tot heiliging geroepen. Maar vele Christenen willen niet heilig zijn; zij mogen verlangen geestelijk gezind te zijn, maar zij zijn bevreesd voor heiligheid. Misschien wordt die vrees veroorzaakt door het misverstand, dat omtrent heiligheid bestaat en door het verkeerde onderrecht over dit onderwerp.

Wat wordt er onder "heiligheid" verstaan?

Laat ons beginnen met te zeggen, wat het niet is. Het is geen zondeloze volmaaktheid, noch uitroeiing van onze zondige natuur: evenmin is het schuldeloosheid. Zij plaatst de mens niet boven de mogelijkheid tot zondigen en neemt evenmin de aanwezigheid van zonde weg.

Schriftuurlijke heiligheid is geen schuldeloosheid, maar het betekent: "onberispelijkheid" in Gods oog. Wij

moeten "onberispelijk bewaard" worden in Zijn toekomst en wij zullen "onstraffelijk gesteld" worden bij Zijn komst.

"En de God des vredes Zelf heilige u geheel en al; en uw geheel oprechte geest, en ziel en lichaam worde onberispelijk bewaard in de toekomst van onzen Heere Jezus Christus." 1Thes.5:23

"Hem nu, Die machtig is u van struikelen te bewaren, en onstraffelijk te stellen voor Zijn heerlijkheid in vreugde." Jud.:24

Deze waarheid kreeg ik vier jaar geleden in een nieuw licht te zien, toen ik geroepen was te beschikken over de nalatenschap van een geliefde zuster, die door God was opgeroepen. Onder de voorwerpen die haar bijzonder lief waren geweest, werd een briefje gevonden, dat ik haar geschreven had, toen ik zeven jaar oud was. Zij was een bezoek gaan maken; ik hield veel van haar en miste haar en dat briefje drukte de liefde van mijn hart uit. Het briefje was alles behalve "zonder fouten", want het schrift was armzalig en de spelling gebrekkig; maar het was "onberispelijk" in het oog van mijn zuster, want het kwam uit een liefdevol hart en het was het beste wat ik schrijven kon. Een dergelijk briefje thans als volwassen vrouw te schrijven, zou niet "onberispelijk" meer zijn, aangezien mijn schrift, taalkennis en spelling anders geworden zijn.

En zo is dan heiligheid een hart vol zuivere liefde tot God. Het is Christus, onze Heiligmaking, op de troon als Leven van ons leven. Het is Christus,

de Heilige, in ons levende, sprekende, wandelende. Zulk een heiligheid is bekoorlijk, want zij toont de heilige kalmte in God, weerspiegeld op het geelaat; de heilige rust in God, merkbaar in de stem; de heilige goedgunstigheid Gods in het optreden en de heilige gewijdsheid Gods, die in het gehele leven uitstraalt. Staat u in deze liefelijke heiligheid? Wat is uw leven - dat van een vleeselijke of van een geestelijke Christen?

Indien u nog niet volgens dit hoogste levenspeil wandelt, wilt u u dan nu voornemen om dit te doen?

Twee naturen

De eerste stap van het laagste naar het hoogste levenspeil is het aannemen van Jezus Christus als Verlosser. Bij het kruis besluit de gelovige zondaar tot een radicaal verlaten van de oude sfeer met alles wat daartoe behoort en treedt een gans andere levenssfeer binnen.

Deze beide sferen worden duidelijk genoemd en beschreven.

"Want gelijk zij allen in Adam sterven, also zullen zij ook in Christus allen levend gemaakt worden." ^{1Kor.15:22}

God heeft met het ganse menselijk geslacht gehandeld door twee vertegenwoordigers, Adam en Christus. Adam is de bron van alles in de oude sfeer; Christus is de Bron van alles in de nieuwe sfeer. Door Adam is de zonde in de wereld gekomen, door Christus is verlossing teweeg gebracht voor alle mensen; de zondaar staat in Adam, de gelovige staat in Christus.

"In Adam" zijn wij wat wij van nature zijn. - "In Christus" zijn wij, wat wij uit genade zijn.

"In Adam" hebben wij het leven ontvangen door menselijke voortplanting. - "In Christus" hebben wij het leven verkregen door Goddelijke herschepping.

"In Adam" ging de mens verloren door de zonde van de eerste mens. - "In Christus" wordt de mens verlost door het werk van de tweede Mens.

"In Adam" is alles zonde, duisternis en dood. - "In Christus" is alles gerechtigheid, licht en leven.

Deze twee sferen zijn de juiste tegenstelling van elkander, zodanig dat het leven in de ene sfeer het leven in de andere uitsluit. Ieder menselijk wezen vertegenwoordigt één van deze twee sferen en zijn verhouding tot Jezus Christus stelt vast, welke sfeer dit is.

Het kenmerk van iedere sfeer

Deze beide sferen kunnen gemakkelijk onderscheiden worden, omdat elk een kenteken heeft.

"Want die naar het vlees zijn, bedenken dat des vleses is; maar die naar den Geest zijn, bedenken dat des Geestes is." ^{Rom.8:5}

"Doch gijlieden zijt niet in 't vlees, maar in de Geest, zo anders de Geest Gods in u woont. Maar zo iemand de Geest van Christus niet heeft, die komt Hem niet toe." ^{Rom.8:9}

Het kenteken van de oude sfeer is het "vlees", en van de nieuwe de "Geest". De zondaar "in Adam" is in het vlees;

de gelovige "in Christus" is in de Geest. Het vlees en de Geest zijn wederzijds onverzoenlijke vijanden in absoluut verschillende kampen.

"Want het vlees begeert tegen den Geest, en de Geest tegen het vlees, en deze staan tegen elkander, also dat gij niet doet, hetgeen gij wildet." Gal.5:17

De mens werd "vlees" door de zonde van Adam: "Toen zeide de Heere: Mijn Geest zal niet in eeuwigheid twisten met de mens, dewijl hij ook vlees is ("want in hun afdwalen zijn zij vlees geworden" - Nieuwe Eng. Vert.) Gen.6:3

Het vlees vertegenwoordigt de gehele natuurlijke mens, geest, ziel en lichaam, vervreemd van God. Het is het natuurlijke leven, hetzij goed of kwaad, verkregen door menselijke voortplanting. Het is alles wat ik ben als een Adamskind.

"Hetgeen uit het vlees geboren is, dat is vlees." Joh.3:6

God ziet niets goeds in het vlees. Hij verwerpt zelfs het beste voortbrengsel van lichamelijke voortplanting.

"Want ik weet, dat in mij (dat is, in mijn vlees) geen goed woont; want het willen is wel bij mij, maar het goede te doen, dat vind ik niet." Rom.7:18

Voor ieder die weet hoe hoog Paulus vroeger van zichzelf dacht Fil.3:4-6 valt het niet te betwijfelen dat zijn oordeel omtrent het vlees van God ingegeven is. Naar de mens was Paulus rijkelijk toegerust: zijn "vlees" was wel opgevoed, beschaafd, ingetogen, zelfs godsdienstig vlees; toch was het ge-

heel verwerpelijk voor God. En zo is er ook slechts één oordeel van Gods wege over het vlees, nl. dat van veroordeling en verwerping. God weigert eens voor altijd met het vlees te doen te hebben; het kan Hem nimmer behagen.

"En die in het vlees zijn, kunnen Gode niet behagen." Rom.8:8

Wedergeboorte opent voor de gelovige de weg om de sfeer van de Geest in te gaan. Bij de wedergeboorte maakt de Heilige Geest de menselijke geest levend en maakt hem tot Zijn woning. "En hetgeen uit de Geest geboren is, dat is geest." Joh.3:6b

Het rijk van de oude mens

In elk van deze sferen is een souverein, die met onverdeeld gezag wenst te heersen.

"Te weten dat gij zoudt afleggen, aangaande de vorige wandeling, de oude mens, die verdorven wordt door de begeerlijkheden der verleiding." Ef.4:22

"Liegt niet tegen elkander, dewijl gij uitgedaan hebt de oude mens, met zijn werken." Kol.3:9

De souverein in de oude sfeer is "de oude mens". De kern van het vlees is deze zondige, verdorven natuur, "de oude mens" genaamd, die een verrader is van de ergste soort en alles haat wat God liefheeft en alles liefheeft wat God haat.

De uitdrukking "de oude mens" wordt slechts driemaal in de Bijbel gebezigd: nl. Ef.4:22, Kol.3:9 en Rom.6:6. Het staat gelijk met het "Ik" in Gal.2:20 en het woord "zonde" in Rom.6:6. Gewoonlijk spreekt men van het "Ik".

Door de val van de eerste Adam overweldigde het "ik" de troon van 's mensen persoonlijkheid en heeft die behouden, en sindsdien gebruikt. Ieder kind komt in de wereld met koning "Ik" op de troon, een feit, dat al merkbaar is, voordat het lopen of spreken kan.

"De oude mens" op de troon bepaalt hoedanig het leven innerlijk en uiterlijk zijn zal. Zijn boze wensen worden tot boze daden; zijn onheilig streven wordt onheilig handelen; zijn oneerlijk karakter blijkt uit zijn oneerlijk gedrag; zijn goddeloze wil treedt aan 't licht in zijn goddeloze werken. De wortel "zonde" draagt vrucht in "zonden".

De oude mens gekruist met Christus

De overgrote meerderheid van Christenen blijft staan bij de ervaring van de zegen verlost te zijn en de vergeving van vroegere zonden te hebben met de hoop op toekomstige hemelheerlijkheid. Maar het tegenwoordige leven is een 40-jarige woestijnervaring, vol van onbeduidende omzwervingen, zonder het genot van vrede en rust en zonder het beloofde land te bereiken. Weinig mensen willen toegeven dat "de oude mens" op de troon zit en het gehele wezen met despotische macht regeert. Zelfs onder Christenen heerst er grove onwetendheid en onverschilligheid omtrent de listige, verraderlijke handelingen van het oude "Ik". Als het vlees zich niet in grove daden uit in het leven, berust de mens in een behagelijk gevoel van braafheid, en bedenkt helemaal niet hoe God de verfijsnde en bedekte zonden des geestes

haat. Hoe weinigen zijn bereid om te zeggen: "Ik weet dat in mij geen goed woont."

Laat ons daarom een ogenblik stilstaan om dat afschuwelijk "Ik" ten voeten uit te tekenen, en zien of wij niet gedwongen worden Gods oordeel er over te aanvaarden en in te stemmen met Zijn wijze van verlossing van die heerschappij.

Het fundament van het leven van de natuurlijke mens is een viervlak: eigen wil, eigen liefde, zelfvertrouwen en zelfverheffing; en op dit fundament is een bovenbouw opgetrokken in de vorm van een geweldig in hoofdletters geschreven: "Ik"

Het materiaal waaruit dit gebouw is opgetrokken, is alles uit "zelf" samengesteld; nl. zelf-concentratie, zelfbehoud, eigendunk, zelfbevrediging, zelfbehagen, egoïsme, lichtgeraaktheid, zelfverheffing, zelfverdediging, zelf-genoegzaamheid, zelfbewustheid, eigengerechtigheid.

Is deze schets van het eigen "Ik" waar of niet? Als wij een blik naar binnen slaan in eigen leven, moet dan niet ieder onzer erkennen, in meerdere of mindere mate schuldig te staan tegenover al deze verachtelijke openbaringen van het "Ik"? Elk onzer weet welk een veelhoofdig monster dat oude "Ik" is. Luther wist het en zei: "Ik ben meer bevreesd voor mijn eigen hart dan voor de paus en al zijn kardinalen. Ik heb in mij die grote paus "Ik".

Wat moet er dan gedaan worden met deze vrijpostige bestormer van Gods plaats. God heeft duidelijk ver-

klaard wat Hij reeds met hem gedaan heeft. Hij heeft maar één plaats voor "de oude mens" en dat is het kruis, en maar één ontwerp om een einde te maken aan zijn despotische regering en dat is door zijn kruisiging met Christus.

"Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde teniet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen" ("in slavernij van de zonde zouden zijn" - Nwe Eng. Vert.). ^{Rom.6:6}

"Ik ben met Christus gekruisigd, en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God, Die mij liefgehad heeft en Zichzelf voor mij overgegeven heeft." ^{Gal. 2:20}

Hier worden twee feiten duidelijk aangegeven:

1e. dat de kruisiging van "de oude mens" een reeds volbracht feit is; en
2e. dat het een mede-kruisiging is. -
Let op de verleden tijden: "gekruisigd is" en "ben gekruisigd". De gerechtigke kruisiging van "de oude mens" heeft eeuwen geleden plaats gehad. Al had geen enkele ziel het heerlijke feit aangenomen, dat de gehele oude schepping in Adam aan het kruis gebracht en met Christus gekruisigd is, toch blijft het een even kostbare waarheid als het feit dat Christus Zelf gekruisigd is.

Het kruis is Gods enige weg ter verlossing, hetzij van zonde, hetzij van het eigen "Ik". Even zeker als "Christus mijn zonden in Zijn lichaam aan

het hout gedragen heeft", ^{1Pet.2:24} even zeker is mijn "oude mens" daar met Christus gekruisigd. Als ik in het geloof het ene feit aanneem en er naar leef, dan moet ik ook het andere feit in het geloof aanvaarden en er naar leven.

De verlossing uit de oude sfeer "in Adam" en de inleiding in de nieuwe sfeer "in Christus" vereisen de onttroning van het eigen "Ik". Er kunnen geen twee meesters in één huis blijven. Zal de Heere Jezus op de troon moeten zitten en over de mens moeten heersen, dan moet "de oude mens" daarvan afstand doen. Dat zal hij uit zichzelf nooit doen. Daarom moet God drastisch met hem te werk gaan. Hij is een geweldenaar, dien God veroordeeld en over wien Hij het doodvonnis uitgesproken heeft. Dat vonnis is op het kruis van Golgotha voltrokken. En nu verklaart God aan ieder, die om verlossing roept van de tyrannie van het eigen "Ik", dat "de oude mens met Christus gekruisigd is". Geloof u dat?

Het tweede feit dat uit deze teksten te voorschijn treedt, is, dat het een mede-kruisiging is. Onze "oude mens" is met Christus gekruisigd. Dit spreekt zowel over de wijze als over de tijd van de kruisiging. Op dit punt heerst dikwijls verwarring.

Paulus zegt: "Ik ben met Christus gekruisigd." Hij heeft niet getracht zichzelf te kruisigen; ook geschiedde zijn kruisiging niet op een bepaald moment in zijn geestelijke ervaring door een of andere daad van zijn kant.

Het had niet plaats te Damascus of in Arabië, het had zelfs niet plaats toen hij opgetrokken werd in de derde hemel. Maar de dood van het oude "Ik" greep plaats aan het kruis, toen Jezus daar stierf.

Deze waarheid zal geredelijk aangenomen worden, als wij slechts bedenken, dat God ieder mens aanziet óf "in Adam", óf "in Christus". Met het menselijk geslacht handelt Hij alleen door deze twee vertegenwoordigende personen.

Toen Adam stierf, stierf het mensengeslacht in hem. U bent in Adam gestorven. Ik eveneens. Door die geestelijke dood ontstond "de oude mens", die gelijktijdig Gods plaats op de troon vanuit 's mensen leven veroverde. Maar Christus kwam als "de laatste Adam" om voor God en voor het menselijk geslacht te heroveren alles wat door "de eerste Adam" verloren was. Christus stierf en het geslacht van zondaren stierf in Hem. Het oude "Ik" in u en in mij werd gerechtelijk met Christus gekruisigd. U stierf en uw dood dateert vanaf de dood van Jezus Christus.

De majesteit van Gods genade komt wonderbaarlijk tot uiting in dit feit van mede-kruisiging - de zondaar met de Verlosser aan het kruis. En er is niet meer nodig dan de volmaking van het geloof, om dit "mede-gekruisigd zijn" tot een heerlijke werkelijkheid in 's mensen geestelijke ervaring te maken.

De keuze: Ik of Christus?

Er zijn twee soorten Christenen, die gemakkelijk te onderkennen en duidelijk van elkander te onderscheiden zijn. Misschien wordt door sommigen de vraag gesteld: "Hoe kunnen vanuit één hoofdbron twee stromen vloeien, die zo zeer met elkander verschillen?" Op deze vraag moeten wij een antwoord hebben, als wij geestelijke Christenen willen zijn en als zodanigen willen leven.

Twee naturen in iedere gelovige

Ieder Christen is zich van zijn innerlijke tweevoudigheid bewust. Deels wil hij Christus behagen, deels wil hij iedere eigen wens bevredigen. Aan de ene kant verlangt hij naar de rust van het beloofde land, en aan de andere kant hunkert hij naar de ajuinen en het knoflook van Egypte. Een deel van hem heeft Christus aangegrepen; een ander deel wordt door de wereld geboeid. Er is een wet der zwaarte-kracht, die hem naar de zonde trekt, terwijl tegelijkertijd een tegenovergestelde wet hem naar Christus uitdrijft. De schriftuurlijke verklaring van deze tweevoudigheid is dat iedere gelovige twee naturen in zich heeft: de zondige "Adams-natuur", en de geestelijke "Christus-natuur". De eerste brief van Johannes geeft ons een duidelijke uiteenzetting van deze waarheid.

"Indien wij zeggen, dat wij geen zonde hebben, zo verleiden wij onszelven, en de waarheid is in ons niet." ^{1Joh.1:8}

Indien dus een Christen, hoe ver ook gevorderd, zegt, dat hij geen zonde

heeft, en geheel los van zijn oude natuur is, dan misleidt hij zichzelf.

Hij bedriegt niet zijn gezin of zijn vrienden en allerm minst bedriegt hij God. Hij bedriegt alleen zichzelf. In het volgende vers baant God een uitweg met betrekking tot de zonden van Christenen.

"Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeve, en ons reinige van alle ongerechtigheid." ^{1Joh.1:9}

De "zonden" en "alle ongerechtigheid", hier genoemd, zijn die van de Christenen.

Als er "geen zonde is", dan, "kan de gelovige niet zondigen." Iedere stroom, hoe klein ook, moet een oorsprong hebben. De apostel Johannes wist wel, dat sommige mensen, die naar heiligheid verlangen, in de verleiding zouden komen om verder dan de Schriften te gaan; daarom gebruikt hij zulke krasse taal ter waarschuwing.

"Indien wij zeggen, dat wij niet gezondigd hebben, zo maken wij Hem tot een leugenaar, en Zijn Woord is niet in ons." ^{1Joh.1:10}

De grove vleselijke zonden mogen misschien overwonnen zijn, maar hoe staat het met de verborgen zonden van de geest; het harde oordeel, de inwendige geprikkeldheid, de verkeerde gezindheid, de onvriendelijke gedachte? En dan de zonden van nalatigheid?

Jacobus 4:17 beangstigt mij meer dan bijna ieder ander vers in de Bijbel: "Wie dan weet goed te doen, en niet doet, dien is het zonde." Het zegt mij,

dat zonde maar niet alleen een daad of een gezindheid is. Het zegt mij, dat zonde de afwezigheid van iets bepaalds is. Dit is zonde, dat ik nalaat te doen wat ik weet te moeten doen. Wie is er dan zonder zonde?

In iedere gelovige is die oude natuur aanwezig, die niet anders kan dan zondigen. Haar is een drievoudig vermogen eigen: zij kan God niet kennen, niet gehoorzamen, niet behagen. Door onze natuurlijke geboorte hebben wij deze van God-onkundige, God-tergende, God-mishagende natuur, die het er op toelegt zichzelf te behagen en te verheerlijken.

In iedere gelovige is een nieuwe natuur, die niet kan zondigen. Haar is een drievoudig vermogen eigen, namelijk: zij kan God kennen, gehoorzamen en behagen en doet dit ook. Door wedergeboorte hebben wij deze Godsken nis, dit God gehoorzamen en God-behagen, en streven ernaar, Christus te behagen en te verheerlijken.

Deze twee naturen blijven in de gelovige wonen, zijn leven lang. Johannes schreef aan gelovigen, in de verwachting, dat zij niet zondigen zouden, omdat zij deze uit-God-geboren-natuur hadden.

"Mijne kinderkens! ik schrijf u deze dingen, opdat gij niet zondigt." ^{1Joh.2:1a}

Toch wees hij een uitweg voor hun zondigen, omdat hij wist dat zij deze uit-de satan voortgekomen natuur ook meedroegen.

"En indien iemand gezondigd heeft,

wij hebben een Voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de Rechtvaardige." ^{1Joh.2:1b}

God tracht niet deze oude natuur te verbeteren, omdat zij onverbeterlijk is; evenmin tracht Hij haar te onderwerpen, want zij is onverzoebaar; ook niet haar uit te roeien, omdat Hij een veel heerlijker weg heeft om haar te overwinnen.

De strijd tussen deze twee naturen

Het naast elkander bestaan van deze twee lijnrecht tegenover elkander staande naturen in één mens, veroorzaakt een onvermijdelijke tweestrijd. Het is de eeuwen-oude strijd tussen de satan en Christus, op het slagveld van het leven van de Christen. Deze tweestrijd wordt verpersoonlijkt in Rom.7. Christus was in het leven van Paulus gekomen om het tot Zijn eigendom te maken en het te leiden. Maar een ander betwist Hem Zijn recht. Rom.7 is het beeld van een Christen, van één gescheurd door deze tweestrijd en beschaamd en ontmoedigd meer dan hij zeggan kan.

Het is deze tweestrijd, die menig jong Christen doet wankelen en menigmaal algehele afval van het geloof veroorzaakt of een geleidelijke terugkeer tot de wereld. De eerste stap in het Christelijk leven werd gedaan omdat het geweten ontwaakt was, en het zondige van vele daden werd beseft. De grootste bezorgdheid van de mens betrof zijn zonden. Hij zocht Christus als zijn Verlosser, opdat hij vergeving

verkrijgen mocht. De zekerheid van de vergiffenis maakte hem zeer gelukkig en hij begon van Christus te getuigen. Maar spoedig merkt hij, dat hij nog de oude zonden bedrijft, de slechte gewoonten houden aan; wat erger is, de blijdschap in Christus neemt af, het hart wordt koel en hij is geheel ontmoedigd.

Doch zijn liefde tot God is niet geheel uitgedoofd. Iets in hem blijft naar God roepen, terwijl iets anders iedere duimbreed van Gods aanspraak op hem en leiding van hem bestrijdt. Hij vecht tegen de zonde, bidt om bevrijding en wendt in eigen kracht iedere poging aan om tot overwinning te komen. Hij komt tot het punt, dat hij vraagt: "Is het de moeite waard?" Op de grens van wanhoop roept hij om verlossing: "Ik ellendig mens! wie zal mij verlossen uit het lichaam dezès doods?" ^{Rom.7:24}

Wat nu zijn algehele ondergang schijnt te zijn, is inderdaad zijn uur van verlossing. Hij moest tot het einde van Rom.7 komen, voordat hij Rom.8 kon bereiken.

Leeft u nog in Rom.7? Verlangt u er naar, de weg daaruit te leren kennen?

Overwinning op de oude natuur

God heeft ons duidelijke en besliste inlichtingen gegeven aangaande ons aandeel in de onttroning van ons "Ik". Wij moeten het vlees veroordelen. God veroordeelt het vlees als zijnde geheel zondig. Hij ziet er "geen goed" in. Wij moeten Gods oordeel over het vlees aanvaarden en hier naar handelen.

Dit lijkt gemakkelijk, maar het is heel zwaar. Gods standaard stelt hoge eisen. Hij zegt dat er absoluut geen goed is in het vlees. Hij veroordeelt de meest verborgene begeerten des vleses ^{Ef.2:3} en ook zijn beste daden. ^{Kol.3:9}

De eerste stap, die Paulus zette in het leven op het hoogste peil, was: het vlees te veroordelen en er niet in te betrouwen. ^{Fil.3:3,4}

Doch wij betrouwen wel in het vlees. Wij maken onderscheid tussen het goede en het kwade dat er uit voortkomt. Zekere dingen in het vlees veroordelen wij als zondig, andere beschouwen wij als zwakheden, maar veel van wat uit het vlees voortkomt, slaan wij zeer hoog aan en stellen er een onbepaald vertrouwen in. Wij maken er een mengelmoes van goed en kwaad van en vinden het een vrij goed geheel.

Maar laat ons het vlees eens op de proef stellen. Neem het meest Goddelijke in het leven van de mens, nl. de liefde, en plaats het beste staaltje ervan naast 1Kor.13, dat Gods liefde beschrijft. Is uw exemplaar altijd lankmoedig, zonder spoor van ongeduld of geprikkeldheid? Is het altijd goedertieren, zonder hardheid of strengheid? Zoekt het nooit zichzelf door zelfzucht of afgunst? Denkt het geen kwaad en is het altijd zonder liefdeloosheid of achterdocht? Is uw vlees nooit terneergeslagen geworden bij de vergelijking met de Goddelijke liefde? God vraagt ons om zelfs dit mengsel

te veroordeelen als onrein en onbetrouwbaar.

Wij moeten instemmen met de kruisiging van de oude mens. God heeft reeds de oude mens gekruisigd, maar wij moeten er van harte mee instemmen en haar als een voltooid feit beschouwen. Dit was de tweede stap, die Paulus zette in het leven op het hoogste peil. Hij zei: "Ik ben met Christus gekruisigd." ^{Gal.2:20}

Hebt u reeds ingestemd met uw kruisiging met Christus? Er mag geen sprake zijn van voorbehoud, noch van achterhouden van een gedeelte van de prijs. Het gehele "Ik" moet als gekruisigd beschouwd worden. God vraagt van u de ondertekening van deze verklaring: "Ik ben met Christus gekruisigd". Als u dit nooit gedaan hebt, wilt u het dan thans doen?

Wij moeten medewerken met de Heilige Geest om de oude mens gekruisigd te houden. Wat Christus mogelijk gemaakt heeft voor ons, maakt de Heilige Geest tot werkelijkheid in ons, doch alleen met onze bewuste medewerking. God verklaart heel duidelijk, wat ons aandeel hierin is.

1e. Acht uzelf als afgestorven aan de zonde.
"Alzo ook gijlieden houdt het daarvoor, dat gij wel der zonde dood zijt, maar Gode levende zijt in Christus Jezus, onzen Heere." ^{Rom.6:11}

Door de kruisiging van de oude mens wordt de gelovige vrijgemaakt van de macht der zonde en verlost van de heerschappij der zonde. Iedere aanspraak van de zonde is te niet gedaan en hij is der zonde gedood. De genade heeft dit tot een voldongen feit gemaakt; het geloof maakt het tot een feit in de ervaring. Door genade werd de oude mens aan het kruis genageld en in het graf gelegd; door het geloof zal hij daar gehouden worden. Terwijl de Christen zichzelf "der zonde dood" acht, maakt de Heilige Geest dit tot werkelijkheid; naarmate hij hiermede blijft rekening houden, naar die mate gaat de Heilige Geest voort met het tot werkelijkheid voor ons te maken.

2e. Verzorgt het vlees niet tot begeerlijkheden.

"Doet aan den Heere Jezus Christus, en verzorgt het vlees niet tot begeerlijkheden." Rom.13:14

Toch verzorgen wij dagelijks en van uur tot uur het vlees voor de vernieuwing des levens door het te voeden met overvloedige spijs. Wij verzorgen het vlees door de boeken die wij lezen, door de genoemens waarin wij ons verlustigen, door onze omgang met anderen en door hetgeen wij najagen.

Brengt u uren door met het lezen van romans, en verwondert u zich dan dat uw smaak voor uw Bijbel bedorven is? De Heilige Geest leeft van geestelijke spijs. Laat u uw geestelijke natuur honger lijden, door haar met kaf te voeden?

Tracht u de Heilige Geest te voeden

met de schouwburg, de bioscoop, dansen of bridge? Zijn uw liefste vrienden zij, die uw geestelijk leven ondermijnen?

Is uw levensdoel, fortuin te maken en besteedt u al uw tijd en uw krachten om dat doel te bereiken? Verwonder er u dan niet over dat uw geest verarmt. "Want die in zijn eigen vlees zaait, zal uit het vlees verderfenis maaien; maar die in de Geest zaait, zal uit de Geest het eeuwige leven maaien." Gal.6:8

Gods wet van zaaien en maaien is op geestelijk gebied even onverbiddelijk als op stoffelijk gebied. Als wij zaaien in het vlees, dan zullen wij maaien hetgeen vleselijk is. Waarin zaait u, in het vlees of in de Geest?

"Want die naar het vlees zijn, bedenken dat des vleses is; maar die naar de Geest zijn, bedenken dat des Geestes is." Rom.8:5

"Bedenken" - het is een sterk woord. Waarop is uw "bedenken" voortdurend gericht? Gaat uw "bedenken" over kleren of over uw bankrekening? Wij zijn verantwoordelijk voor de richting, die onze gedachten nemen. Welke dingen "bedenkt" u?

"Opdat het recht der wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, maar naar de Geest." Rom.8:4

In de regel beoordeelt de wereld de Christen in de eerste plaats naar zijn wandel. Maar hoe moet de wereld denken over een Christen, die zes dagen in de week met haar meedoet en zich des zondags alleen zolang van haar

afscheidt, dat hij tijd genoeg heeft een (paar) keer ter kerke te gaan?

Misschien hebt u de eerste stap in het Christelijk leven gedaan door Christus als uw Verlosser aan te nemen. U hebt de keuze tussen uw zonde of Gods Zoon aangedurfd en u hebt Christus als uw Verlosser gekozen. Maar sinds dat ogenblik is uw leven een lange reis door de woestijn geweest met nederlaag en ontmoediging. U bent vermoeid van dit alles en uw hart verlangt naar vrede, rust en overwinning. Bent u nu gereed voor de tweede stap? God houdt u een tweede keuze voor: uzelf of Christus? Christus is uw Verlosser. Wilt u Hem ook uw Heer en Meester laten zijn?

O, wat smart en bitt're wroeging!
Donk're tijd, nu lang voorbij,
Toen mijn hoogmoed Jezus afwees,
Niets van Hem, 't was al van mij.

Maar 't werd anders, toen ik opzag
Tot Zijn wreed doorstoken zij;
'k Werd vertederd door Zijn liefde,
Iets van Hem en iets van mij.

Dag aan dag kreeg Uw ontferming
de overmacht, Heer, over mij.
En ik stamelde aan Uw voeten:
Dood mijn ik, Heer, leef in mij.

Heil mij, Gij hebt overwonnen,
Zalig is m' Uw heerschappij.
Zalig is 't mij, niets te wezen,
Heer, mijn al zijt enig Gij!

CHRISTUS ONS LEVEN

Christus begeert niet slechts onze Heer en Zaligmaker te zijn, maar Hij wil het Leven van ons leven wezen. Dit heeft God volkomen mogelijk gemaakt door de opstanding en hemelvaart van Christus.

Opstanding met Christus

De dood is de poort tot het leven. Mede-kruisiging opent de deur tot mede-opstanding. Vereenzelviging met Christus in Zijn dood en begrafenissen is voor de gelovige slechts het begin van zijn vereniging met Hem in een eendeloos leven.

"Want indien wij met Hem één plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding." Rom.6:5
"Indien wij nu met Christus gestorven zijn, zo geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven." Rom.6:8

Vereenzelviging met Christus in Zijn opstanding en hemelvaart brengt de gelovige in een nieuwe sfeer; het is de aanvang van het leven van de nieuwe mens.

"Maar God, Die rijk is in barmhartigheid, door Zijn grote liefde, waarmede Hij ons liefgehad heeft, ook toen wij dood waren door de misdaden, heeft ons levend gemaakt met Christus (uit genade zijt gij zalig geworden). En heeft ons mede opgewekt, en heeft ons mede gezet in de hemel in Christus Jezus." Ef.2:4-6

"En de nieuwe mens aandoen, die naar God geschapen is in ware rechtvaar-

digheid en heiligheid." Ef.4:24

Met Christus tezamen aan het kruis, in het graf, in de hemel! Op deze wijze is het de verhoogde Heiland mogelijk met elke Christen te delen de overwinning van Zijn dood, de kracht van Zijn opstanding en de volheid van Zijn verheerlijkt leven.

Vanaf het ogenblik dat een berouwvol zondaar gelooft in Christus als zijn Zaligmaker, verlaat hij het leven "in Adam" en treedt in het leven "in Christus". Wij zullen nooit de brieven van Paulus begrijpen, als wij de uitdrukking "in Christus" niet begrijpen. Hier ligt de sleutel tot het gehele Nieuwe Testament. Dit woord, of een daarmee gelijkstaand, wordt 130 maal gebruikt. Deze twee woorden zijn de meest belangrijke, die ooit neergeschreven werden om de wederzijdse verhouding te beschrijven tussen de Christen en Christus.

"In Christus" te zijn bepaalt des Christens plaats, voorrechten en bezittingen. Want "in Christus" te zijn betekent te zijn waar en wat Hij is, en met Hem te delen, wat Hij heeft.

"In Christus" te zijn betekent: te zijn waar Christus is. Christus is in de hemelen en derhalve is daar het ware tehuis van de Christen. Hij is een pelgrim op aarde, want zijn ware burgerschap is in de hemel.

"Maar onze wandel is in de hemelen, waaruit wij ook de Zaligmaker verwachten, namelijk de Heere Jezus Christus." Fil.3:20

"Want wij hebben hier geen blijvende stad, maar wij zoeken de toekomstige

de." Heb.13:14

Uw tegenwoordig adres is niet anders dan een halte op de reis en toch maken sommigen uwer plannen voor uw aardse huis, alsof uw leven hier nooit zou eindigen. U hebt uw hart gezet op aardse in plaats van op hemelse dingen.

"Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zo zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus is, zittende aan de rechterhand Gods; bedenkt de dingen die boven zijn, niet die op de aarde zijn." Kol.3:1, 2

Hoor ik enkelen uwer zeggen: "Dit peil is voor mij te hoog; het is niet alleen onmogelijk, maar ook weinig aantrekkelijk. Ik ben nu eenmaal op deze aarde en in deze wereld; waarom zou ik niet zo leven en van het leven genieten, en met de vreugde van de hemel wachten tot ik daar ben?" Zo redeneren talloze Christenen en hun leven is ten volle in overeenstemming met deze redenering. Zou het niet geraden zijn gewend te raken aan de atmosfeer van ons eeuwig tehuis?

Indien de hemelse atmosfeer mij hier benauwend voorkomt, wat zal zij dáár dan voor mij zijn? Indien de hemelse genietingen en bezigheden nu reeds weinig aantrekkelijks voor mij hebben, wat zullen zij dan straks voor mij zijn? In de hemel worden ook idealen nagestreefd, maar niet die van het fortuin, of van het naam maken. Indien mijn hart het hier niet uithoudt bij het hogere levenspeil van de hemel,

hoe zal het dit daar dan uithouden? Het is Gods bedoeling met u en mij om reeds hier met het hemelse leven te beginnen.

"In Christus" te zijn is te zijn wat Christus is.

Christus als het Hoofd van het lichaam, en de Christen, als een lid ervan, hebben één leven. Het bloed in het menselijk lichaam is zijn leven. Het bloed, dat nu in mijn hoofd is, is straks in mijn arm. Het is hetzelfde bloed. Zo is ook het leven dat in Christus in de hemel is, hetzelfde leven dat in de Christen op aarde is.

"Hierin is de liefde bij ons volmaakt, opdat wij vrijmoedigheid mogen hebben in de dag des oordeels, namelijk dat, gelijk Hij is, wij ook zijn in deze wereld." 1Joh.4:17

Wij zijn zó omgeven door de Heere Jezus, dat God Christus niet kan zien zonder tevens ons te zien. Als God Zijn Zoon aanziet, ziet Hij tegelijkertijd u en mij. En zoals Zijn Zoon is, zo zijn u en ik in Zijn ogen.

"In Christus" te zijn is deel te hebben aan al wat Christus heeft.

Al wat Christus bezit, bezitten wij. Elke geestelijke zegening in Hem, blijdschap, vrede, overwinning, kracht, heiligheid, is ook reeds nu en hier op aarde de onze. Als wij een kind van God zijn, dan zijn wij Zijn erfgenaam en een mede-erfgenaam met Christus, zodat Hij alles, wat de Vader hem als Zoon gegeven heeft, met ons deelt.

"Gezegend zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met alle (elke) geestelijke zegening in de hemel in Christus." Ef.1:3

"Die ook Zijn eigen Zoon niet gespaard heeft, maar heeft Hem voor ons allen overgegeven, hoe zal Hij ons ook met Hem niet alle dingen schenken." Rom.8:32

Gevoelt u zich geestelijk een multi-millionair? En leeft u ook zo? Leeft u als een geestelijk millionair, zodat anderen uw geestelijke weelde benijden? De meesten onzer leven als geestelijk armlastigen.

Christus in de gelovige

Toen de Heilige Geest in de gelovige een nieuwe natuur voortbracht, schiep Hij de mogelijkheid van een levende, organische band tussen de Christen en Christus. Christus en de Christen zijn dus voor eeuwig één. Wat wil het dus zeggen een Christen te zijn? Het is dit: dat de verheerlijkte Christus in ons is, en Zijn aanwezigheid en kracht wezenlijk ervaren wordt.

"Ik ben met Christus gekruisigd; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God, Die mij liefgehad heeft en Zichzelf voor mij gegeven heeft." Gal.2:20

Christus leeft in mij. Kunt u dat zeggen? Paulus wel. Maar let op de volgorde van zijn woorden. Eerst zegt hij: "ik ben met Christus gekruisigd" en dan: "Christus leeft in mij". De onttrooning van zijn eigen "ik" gaat vooraf en baant de weg om Christus op de troon

te brengen.

Een Christen te zijn, wil zeggen, dat Christus zodanig en in zulk een mate het Leven van ons leven werd, dat wij met Paulus kunnen zeggen: "Te leven is mij Christus." Dit betekent dus dat Christus nu in u leeft, zo waarachtig als Hij eenmaal in Kapernaum of in Kana leefde. Is dit zo bij u?

Een Christen te zijn betekent het Goddelijk zaad, dat bij de wedergeboorte in het innerlijk van onze geest geplant werd, te zien opbloeien tot een toenemende gelijkvormigheid aan Zijn volmaakt leven. Het is een dagelijks "veranderd worden naar Zijn beeld, van heerlijkheid tot heerlijkheid". Heeft deze verandering bij u plaats?

Een Christen te zijn betekent Christus te hebben als het Leven van onze geest, ons hart en onze wil, zodat Hij het is, Die denkt door onze geest, Die liefheeft door ons hart en Zijn wil door onze wil volbrengt. Het betekent, dat ons leven in steeds toenemende mate door Christus wordt ingenomen, totdat wij niet meer buiten Hem leven kunnen. Bent u zo met Hem vervuld?

Maar ik hoor een moderne Nicodemus zeggen: "Hoe kunnen deze dingen geschieden? Hoe kan ik zulk een leven in mijn huis leven, waar ik geen hulp, noch medegevoel ondervind, veeleer bespottend en waar ik in mijn leven zo lange tijd de nederlaag geleden heb? Hoe kan ik in de kring, waarin ik leef, deze vaste lijn volgen, terwijl er niets dan werelds-gezindheid en boosheid heerst en Christus er nooit genoemd

wordt, ja zelfs aan Hem niet gedacht wordt? Hoe kan ik een geestelijk leven leiden midden in een zakenwereld, waar allen om mij heen geheel naar het vlees leven? Hoe kan ik zelfs in mijn kerk op dit hoogste peil leven, waar zij werelds en modern is en ik blijf hongeren en niet onderricht word?"

Nee, u kunt dit leven niet leiden, maar Christus kan het. Christus in ons kan dit leven leiden, waar dan ook en wanneer dan ook. Op aarde heeft Hij het geleefd in de familiekring, waar Hij niet begrepen werd en men Hem kwalijk gezind was. Te midden van mensen, die Hem bespotten, beledigden, tegenstonden en tenslotte kruisigden. De zaak waarom het gaat, is, aan te tonen, dat niet wij dit leven te leiden hebben, maar dat Christus bereid en machtig is om het in ons te leven.

Dit is de waarheid die Christus in beginsel in Zijn laatste onderhoud aan Zijn discipelen leerde. Hij had hun medegedeeld, dat Hij hen zou verlaten en zij peinsden er over, hoe zij ooit zonder Hem zouden kunnen leven. Doch Hij verzekerde hen, dat Hij bij hen zou zijn in een geestelijke gemeenschap, die veel levendiger en werkelijker zou zijn, dan de verhouding waarin zij tot op dat ogenblik tot Hem gestaan hadden. Het leven van de Wijnstok zou het leven van de ranken worden.

"Ik ben de Wijnstok en gij zijt de ranken; die in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht; want zonder Mij kunt gij niets doen." Joh.15:5

Nadat Hij hun dit geleerd had, heeft

Hij hierover ernstig gebeden. Het was de prikkel tot Zijn Hogepriesterlijk gebed.

"En Ik heb hun Uw naam bekend gemaakt, en zal hem bekend maken; opdat de liefde, waarmede Gij Mij liefgehad hebt, in hen zij en Ik in hen."

Joh.17:26

Hebt u ooit diep nagedacht over de laatste drie woorden van dit gebed? "Ik in hen." Deze eenvoudige maar veelbetekenende woorden spreken de diepste begeerte van Christus' hart met betrekking tot de Zijnen uit. Het is Zijn brandend verlangen om Zijn leven in de Christen opnieuw uit te leven.

Paulus legde beslag op deze heerlijke waarheid en zij legde eveneens beslag op hem. Zij is in zijne ganse levenservaring, zijn prediking en zijn zendingswerk ingeweven.

"Christus leeft in mij" en "te leven is mij Christus" was het hoogtepunt van zijn persoonlijke ervaring. Iets hogers dan dit bestond er niet voor Paulus. Voor hem was dit het leven op het hoogste peil.

"Christus in u" was de kern van zijn boodschap aan de gemeenten. Als een helder bazuingeschal klonk het door geheel de prediking en het onderwijs van Paulus.

"Aan wie God heeft willen bekend maken, welke zij de rijkdom der heerlijkheid dezer verborgenheid onder de Heidenen, welke is Christus onder (in) u, de hoop der heerlijkheid." Kol.1:27

"Christus in u" was voor Paulus de

hartstocht van geheel zijn Zendingsdienst. Paulus had bij al zijn werken slechts één doel: dat Christus in elke bekeerde een gestalte verkrijgen mocht.

"Mijne kinderkens die ik wederom beide te baren, totdat Christus een gestalte in u krijgje." Gal.4:13

Voor de Christen is Christus het Middelpunt: Christus is de Cirkelomtrek, en Hij neemt ook de ganse tussenruimte voor hen in. Zoals Paulus het uitdrukt: "Christus is Alles en in allen". Christus is het Leven van ons leven.

"Wanneer nu Christus zal geopenbaard zijn, Die ons leven is, dan zult ook gij met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid." Kol.3:4

Is Hij dit ook voor u?

Een volkomen Eenheid

De geestelijke geschiedenis van elke Christen zou in twee zinnen geschreven kunnen worden. "Gij in Mij" en "Ik in u". Naar Gods gedachtengang worden Christus en de Christen zodanig één, dat Christus zowel in de hemel als op aarde is, en de Christen zowel op aarde als in de hemel. Christus in de hemelen is het onzichtbare deel van het leven van de Christen. De Christen op aarde is het zichtbare deel van Christus' leven. Dit is een verbijsterende gedachte. De eenvoudige inhoud ervan is, dat u en ik Christus uit de hemel op de aarde hebben te brengen om de mensen te doen zien, wie Hij is en wat Hij in het mensenleven tot stand kan brengen. Het komt hierop neer, dat het leven

Agenda van Ab Klein Haneveld

ALKMAAR donderdag 16/30 jan,
13/27 feb, 13/27 mrt, 10/24 apr,
8/22 mei; 19:45 uur;
"Delta", Oude Kanaaldijk 2;
Jozef's geschiedenissen

APELDOORN zondag, 9 feb, 20 apr,
2 nov, 14 dec; 10:30 uur,
"Kindervreugd"
P. Saenredamstr. 15

APELDOORN zaterdag
11 jan, 8 mrt, 3 mei, 13 sep, 15 nov;
10:00 tot 16:00 uur;
Het Bolwerk, Ravelijn 55;
Nederlands Bijbelstudie Contactdag
onderwerp 11 januari:
Wijsheid en IJdelheid

BEVERWIJK zondag 23 feb, 4 mei,
1 jun, 21 sep, 16 nov; 10:00 uur;
B.H.K.-gebouw, Groenelaan 74

BOLSWARD zondag 19 jan, 16 feb,
16 mrt, 13 apr, 11 mei, 8 jun, 6 jul;
10:00 uur;
"Oranje-Kapel", Grote Dijlakker 41;
Het Evangelie van Lukas

DRACHTEN donderdag 23 jan,
6/20 feb, 6/20 mrt, 3/17 apr, 1 mei;
20:00 uur; Rode Kruis gebouw,
De Geeuw 31; *Het boek 2Samuel*

EMMEN maandag 20 jan, 3/17 feb,
3/17/31 mrt, 14/28 apr, 12/26 mei;
19:30 uur; Ichthuskerk,
Walstraat 21;
De profet Jesaja

's HERTOGENBOSCH woensdag
15/29 jan, 12/26 feb, 12/26 mrt,
9/23 apr; 20:00 uur;
Wederkomstkerk, Rijnstraat 20;
De gelijkenissen

LEERDAM zondag 5 jan, 2 feb,
2/30 mrt, 27 apr, 25 mei, 22 juni,
20 juli; 10:00 uur;
Patrimonium, Jeekelstr. 40a;
De profet Hosea

LINSCHOTEN maandag 13/27 jan,
10/24 feb, 10/24 mrt, 7 apr,
5/19 mei; 20:00 uur;
"Bij de tol", Nieuwe Zandweg 12;
Efeze en de Profeten

OLDEBROEK dinsdag 14/28 jan,
11/25 feb, 11/25 mrt, 8/22 apr,
6/20 mei; 19:45 uur;
Stationsweg 43;
Christus in de Psalmen

OLDEBROEK zondag 5/19 jan,
2/16 feb, 2/16/30 mrt, 13/27 apr,
11/25 mei; 17:00 uur;
L.H.N.O. gebouw;
Van Sytzamalaan 3

URK dinsdag 21 jan, 4/18 feb,
4/18 mrt, 1/15/29 apr, 13/27 mei;
20:00 uur;
't Sangetje, Staartweg 22a;
De profet Jeremia

URK zondag 12 jan, 23 feb, 6 apr,
18 mei, 21 sep, 2 nov, 14 dec;
16:30 uur;
Rode Kruisgebouw, Wijk 8-2

Filosofie

De "oudste theoretische wetenschap" is een snaaks ding. Filosofie (of wijsbegeerte) wordt bedreven door de mens die zijn gedachten de vrije loop laat over oorsprong, zin en bestemming van het leven. Volgens de verhalen zou deze wetenschap zijn ontstaan dan wel uitgevonden in de zesde eeuw voor Christus. Wereldberoemd zijn de woorden van Plato (427-347 v.C.) "Panta rhei": Alles stroomt. Met als strekking: Alles verandert, niets blijft hetzelfde. Hij schijnt het weer te hebben van Heraclitus (535-475 v.C.), die beschouwd wordt als een der uitvinders van de filosofie. Echter.....

Het adagium van een veranderende wereld, waarin de denkende mens (nogal panisch) zich een houvast zoekt te verschaffen, is minstens eeuwen ouder. De grootste wijsgeer uit de oudheid was Salomo (ca. 1000 v.C.), en eeuwen vóór hem waren dat Ethan, Heman, Chalcol en Darda, kleinzonen van Juda. ^{1Kon. 4:29-34}

En van Salomo hebben wij het boek "Prediker" - in omloop in de dagen van gezegde wijsgeren - dat opent met een beschrijving van de ontmoedigende vergankelijk van al wat in de wereld is. Om er vervolgens op te wijzen, dat wijsheid niet verkregen wordt door te denken, maar bovenal door te luisteren naar het - onvergankelijke - Woord van God. ^{1Pet. 1:25} Daarom graag tot ziens in Apeldoorn op 11 januari.

 Ab Klein Haneveld

Nederlands Bijbelstudie Centrum

Uitdestatuten: "De Stichting Nederlands Bijbelstudie Centrum stelt zich ten doel de kennis van de inhoud van de Bijbel, die zij beschouwt als Gods Woord, te verspreiden. De stichting tracht haar doel te verwezenlijken door getuigenis in woord en geschrift."

In de praktijk wordt dit o.a. gedaan door het houden van bijbel-studieavonden, tentcampagnes, contactdagen, college-dagen en conferenties, studiereizen; de uitgave van de lezingen op audio-cd's en cassettes; de uitgave van brochures en deze circulaire.

Financieel is het Nederlands Bijbelstudie Centrum afhankelijk van vrijwillige bijdragen.

Correspondentieadres
Benny Goodmanstraat 40

1311 RA Almere

telefoon (036) 53 62 976

Internet

www.bijbelstudie.nl

info@bijbelstudie.nl

Giften

ING 55 67 669

Rabobank 30 87 47 046

ten name van

Nederlands Bijbelstudie Centrum

Almere

Giften voor de tentevangelisatie

Rabobank 10 35 81 006

ten name van

NBC Evangelisatie, Almere